

забълъзано се расъмнувало. Првъзъ гората, по тѣснитѣ пѣтечки, покрай скалитѣ, бързала Еленка да отиде при блатото, което тя никога не била виждала. Блатото било доста далечъ. Трѣбвало да се измине много врѣме, до като се завърне пакъ при майка си. Еленка се замислила и сърцето ѝ силно започнѣло да тупа. . . . Ако майка ѝ се събуди и не ѣж намѣри! Ако не намѣри ягодитѣ и напраздно ходи! А ако и потрѣбва за нѣщо!

ди; Пр.
давали в.